

اعجبوبه‌ای بنه‌نام بلاتار

مستقیمی بر یکدیگر نداشته باشند. هر دو کارگردان، محیط را همزمان به شیوه‌ای ناتورالیستی و تاتری تصویر می‌کردند. با این وجود فیلم فارغ‌التحصیلی‌اش در ۱۹۸۲ اکتباسی از مکبث شکسپیر بود. به مرور زمان دقت اجرای بازیگران برای او، همانند فاسبیندر، اهمیت بیشتری پیدا کرد. هر دو به شیوه‌ای مشابه بازیگران را به کار می‌گرفتند: تنها با بازیگرانی می‌توانستند کار کنند که شخصیت مستقل خود را داشتند و از این قدرت روحی برخوردار بودند که عمیق‌ترین خصوصیات شخصیتی‌شان را رو کنند. هر دو از بازیگران آماتور استفاده می‌کردند، چراکه برای آن‌ها اعتبار بیان انسانی مهم‌ترین چیزی بود که در نظر داشتند. آنطور که تار می‌گوید: هیچوقت به این ایمان نداریم که هنر بیشه‌ای را به بازی نقشی وادار کنیم. به همین دلیل می‌خواهیم که خودش اتفاق افتد. باید بازیگرانی را انتخاب کنیم که اگر با یکدیگر در جمعی قرار دهیمشان، طوری رفتار کنند که در شرایط واقعی رفتار می‌کنند. بنابراین هیچگاه به این باور نداریم که فیلم می‌سازیم. من حتی یک صحنه را هم نمی‌توانم بسازم. تنها کاری که از من بر می‌آید این است که همه چیز را داخل دبی بریزم؛ به این امید که شاید چیزی از آن بیرون آید.

مسیری که بلاتار به سوی هنر بزرگ پیش گرفت، نمونه‌ای است که نشان می‌دهد چطور می‌توان بر صحت غیر غلوآمیز استادان کوچک، که غرق در گوناگونی هستند، غلبه کرد. او در سن بیست و دو سالگی فیلم‌سازی را آغاز کرد و شیوه‌ای رئالیستی و کارکردی را پیش گرفت، همان فیلم بلند مستند که سیاست را به سینماور بته پیوند می‌زد و آن کیفیت انعکاسی که ژان روش به آن داده بود را از آن حذف می‌کرد. وقتی آشیانه خانوادگی (۱۹۷۹) را ساخت، بلافاصله به عنوان عضوی از گروه فیلمسازانی که خود را مدرسه بوداپست می‌نامیدند و همین شیوه را پیش گرفته بودند، پذیرفته شد. تار، اصیل‌ترین آن‌ها محسوب می‌شد. در آن زمان، یعنی سال‌های پایانی دهه هفتاد میلادی، کسی متوجه این موضوع نشد که تار اصلاً هیچ علاقه‌ای به رئالیسم مستندگونه نداشت. یکی از ویژگی‌های هیجان‌انگیز آشیانه خانوادگی این بود که از همان الگوی ساختاری پیروی می‌کرد که هفت یا هشت سال پیشتر راینر ورنر فاسبیندر به کار برده بود؛ گرچه تار تا سال ۱۹۸۲ هیچ فیلمی از فاسبیندر ندیده بود. این موضوع نشان می‌دهد که فیلمسازانی با دلمشغولی‌های مشابه ممکن است به راه‌حل‌های مشابه دست یابند؛ هر چند که در نقاط مختلف دنیا باشند و هیچ تاثیر